

อะไรจะเกิดขึ้น... เมื่อมือกีตาร์สุดเทพแห่งวงโซโคมาปกรณณ์สาวสวยสุดอวด
ที่หนุ่มๆ ทั้งโลก (ฮา! ทั้งโลก) ใฝ่ฝันถึง!!!

JAMSAI

ทดลองอ่าน

JAMSAI

ทดลองอ่าน

JAMSAI

ทดลองอ่าน

Love

Uncensored

ทำกับรัก

ลุ้นหัวใจ

ฮัยสุดฮอต

นิยายเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ต่างขึ้นจากจินตนาการของฟูชิยอน
ไม่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคล สถานที่ หรือเหตุการณ์จริงใดๆ
อาจมีคำพูดหรือการกระทำที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจ
โปรดใช้วิจารณญาณในการอ่าน

ร่วมพูดคุย เสนอแนะ กับนิยาย Jamsai Love Series ได้ที่

www.facebook.com/jamjeedbook

Jamsai Love Series

Love Uncensored กำกับรักลุ้นหัวใจยัยสุดออต

แสดมปีเบอร์รี่ เอียน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-3026-4

ภาพประกอบ twinayaume

จัดพิมพ์โดย

 JAMSAI

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 02 840 4888

เว็บไซต์ www.jamsai.com

อีเมล editor@jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรนต์

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 02 423 9999 โทรสาร 02 449 9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 259 บาท

พินพูน

กระดาษกนอมสายตา

ห้องโถงสายตาคุณ

www.greenread.com

ทักทาย

อัลโหลทเอสต์ หนึ่ง สอง สาม มาเจอกะเจอกับมยของนังกันอีกแล้ว คราวนี้ถูกขงามยามดี ได้นำเรื่องราวของ 'เลดี้' ผู้หญิงคนหนึ่งที่สุดแสนจะทุกขระทมใจสะเทือนถึงตับไตรวมไปถึงม้าม (เบอร์รี่นั่นเลยนะ) เนื่องจากว่าหน้าตาของเธอดันไปละม้ายคล้าย 'มียาบิ' นางเอกหนัง AV ชื่อดัง จึงเป็นเหตุให้มีคนคอยจ้องแต่จะคุกคามทั้งทางวาจาและสายตายุ่ตลอดเวลา

กระทั่งเลดี้ตัดสินใจที่จะไปเผชิญหน้ากับมียาบิที่ประเทศญี่ปุ่นเพื่อยุติเรื่องราวทั้งหมด แต่มันก็คงไม่ง่ายขนาดนั้น เพราะอะไรนะหะรอ ฮี! ไม่มีตังค์ยังงัละคะ บ่อแบ่ขนาดนี้ทางที่ดีคงต้องหาทางบินไปญี่ปุ่นฟรีๆ ชะแล้ว ซึ่งก็เหมือนฟ้าจะเห็นใจจึงได้ส่งกิจกรรมบินลัดฟ้าร่วมกับหนุ่มๆ วงไซโคมาให้ตรงหน้า โอกาสฟรีๆ เอ๊ย! ดีๆ แบบนี้เลดี้จะพลาดได้ยังไง

และแล้วความหวังก็เป็นจริง แต่ทุกอย่างก็ไม่ได้ราบรื่นเสมอไปอีกเช่นเคย เมื่อเธอต้องเจอกับ 'คิตส์' มือกีตาร์ที่ดูเหมือนว่าจะตามติดเลดี้ทุกฝี่ก้าวเพราะเข้าใจไปเองว่าเธอตั้งใจที่จะมาอยู่เพื่อนร่วมวงของเขา

เฮอะ! ไม่รู้อะไรชะแล้ว เป้าหมายของเธอนั้นยิ่งใหญ่เกินกว่าที่ผู้ชายหน้าตาดีแต่ความคิดตันสวนทาง เอาแต่มองทุกอย่างในแง่ลบอย่างคิตส์จะเข้าใจ ซึ่งนอกจากจะต้องไปทำตามจุดมุ่งหมายแล้ว เลดี้ยังต้องพิสูจน์ตัวเองเพื่อลบคำสบประมาทของคิตส์อีกด้วย เรื่องราวจะเป็นยังไงต่อไปนั้น ติดตามกันต่อได้ใน 'Love Uncensored กำกับรัก ลุ้นหัวใจยัยสุดฮอต' กันเลยค่า

ด้วยไมตรีจิต

สาวน้อยมยของนัง
สำนักพิมพ์แจ่มใส

JamSai
LOVE
Series

รู้จัก นักเขียน

สวัสดีค่า มาพบกับ อ้อย พบกับ อ้อย! ถูกแล้วว พบกับแสดมบี้เบอร์รี่อีกครั้ง เป็นเล่มที่ห้าของเซตแล้วว พออ่านทุกเรื่องของเซตค่อยๆ ไล่เรียงมาตั้งแต่เล่มแรก ก็รู้สึกว่าคุณเองมีพัฒนาการในการเขียนเหมือนกันนะ 555 ส่วนนวนิยายก็ดีขึ้น มีการบรรยายอะไรต่างๆ มากขึ้น แต่ก็ยังอ่านง่ายและย่อยง่ายเหมือนเดิม ส่วนเวอร์ชันรีไรท์ก็แทบไม่ได้แก้ไขอะไรเลยล่ะ เหมือนเดิมแทบจะร้อยเปอร์เซ็นต์ มีแค่เอาอีโมตอ์ออกเกือบหมดและแก้ไขจุดตกเล็กๆ น้อยๆ เท่านั้น แทบจะเป็นเวอร์ชันออริจินัลแล้วล่ะ เพราะงั้นเวลาอ่านอาจจะให้ความรู้สึกว่าเป็นบรรยากาศนิยายในยุค 2000 เลยจริงๆ ว่าย้อนเวลาแห่งความทรงจำไปด้วยกันนะคะทุกคน

หากมีข้อผิดพลาดประการใด ต้องขออภัยไว้ล่วงหน้า และสามารถส่งข้อความมาตักเตือนกันได้โดยตรงตามช่องทางด้านล่างนี้เลยนะคะ ขอขอบคุณทุกคนที่ยังคงสนับสนุนกันตลอดมาค่ะ รัก <3

Contact me : www.facebook.com/lovestampberry

My Shop : www.shopee.co.th/stampberriez
(ขายนิยายทำมือของแสดมบี้เบอร์รี่)

Follow me : www.twitter.com/stampberriez

หรือ www.instagram.com/stampberriez

แสดมบี้เบอร์รี่!

หมายเหตุ : นิยายเรื่องนี้เป็นเรื่องที่แต่งขึ้นเพื่อความบันเทิงเท่านั้น ชื่อสถานที่ และเหตุการณ์เป็นเรื่องสมมติ ไม่มีอยู่จริง โปรดใช้วิจารณญาณในการอ่าน

1

มียาบี

♪~♩ ♫~♩

จิ้งจ่า จิ้งจ่า

ฉันลืมตาตื่นขึ้นมาอย่างจัวเจียดพร้อมทั้งบิดขี้เกียจสองทีเป็นท่าบังคับ จากนั้นก็เหล่ตา (ที่ยังลืมไม่ค่อยจะตื่น) ไปที่นาฬิกาปลุกก็กุกกูสีชมพูบานเย็น บนหัวเตียงเพื่อเช็กเวลา

ติสองสิบห้านาที!!!

ใครกันนน ใครกัน! ไทโรมาชะตึกตื่นปานนี้ ซีวิตเคยมีคำว่าเกรงใจอยู่ในหัวสมองบ้างหรือเปล่าเนี่ย นี่ถ้าฉันยอมสละเวลานอนอันมีค่าเพื่อไปยกโทรศัพท์ขึ้นมาดูแล้วค้นพบว่าปลายสายต้องการคุยเรื่องเงินไม่มีหรือชี้ไม่ออกอะไรทำนองนี้ล่ะก็ แม่จะไทโรกลับไปด่าทุกสิบห้านาทีเลย ฮืม!

♪~♩ ♫~♩

เอออออ...รับแล้วว้อยยย ใครก็ไม่รู้ด้วยเนี่ย เบอร์แปลกๆ ไม่ได้เมมเอาไว้ อีกต่างหาก

"ฮานไหล" (แกลังทำเสียงจัวเจียดนิดนึงให้มันรู้สึกผิด)

[โอว เสียงเธอช่างเซ็กซี่เหลือเกิน] ปลายสายตรงงอกลับมามา
งะ? นี่คือการทักทายแบบใหม่หรือไง เพิ่งรู้ซะเนี่ย

"ต้องการพูดกับใครคะ"

[พูดกับเธอนั่นแหละ มียาบี ใจววว]

"อะไรนะคะ น้ำพริกกะปิ"

[มียาบี มียาบีที่รัก ไม่ไหวแล้ว อู้ อ้า]

8

อะ...อะไรกันนะ นีมันโทรศัพท์โรคจิตชัดๆ คิดเอาไว้ว่าใช่ ต้องใช่แน่ๆ
โรคจิตแน่ๆ

"ฉันไม่ได้ชื่อมียาบี! อย่าโทรมากวนฉันอีกนะ!!!"

[ไม่เป็นไร จะใครก็ช่าง พูดอะไรออกมาหน่อยก็ได้ ตอนนี้อยู่ร้อนรุ่ม
เหลือเกิน]

กรี้ดดด บัดสีบัดเถลิง รับไม่ได้ หน้อย...อยากให้ฉันพูดสั้นหรอ ได้!
แกได้เสียแฉ่ไอ้โรคจิต!!!

"กามสุมิจจาจารา เวมณี สิกขาปทังสมาธิยามิ ที่นี้สำนักซีไฟทางธรรม
ไมยนต์ัดอนรับโทรศัพท์จากบุรุษเพศคนใดทั้งสิ้น หากฝ่าฝืนโทรมาอีก ขอสาปแช่งให้
ผีตาขขึ้นที่อวัยวะเพศสืบสามเม็ดเรียงกันเป็นลูกกระนวด ไม่มีวันยุบไปตลอดชาติ
ทั้งชาตินี้ ชาติหน้า และชาติไหนๆ สวัสดี!!!"

ตุ้ดดด!!!

ฉันกดปุ่มวางสายอย่างแรงก่อนจะกรีดร้องออกมาดังๆ พร้อมกับไฟที่แลบ
ออกมาจากสองรูด้วยความโมโหโโสโกรธาอาละวาด

"กรี้ดดดดดดดด"

ไอ้ทุเรศ ไอ้คนบ้า ทำหูฉันเป็นมลทิน มียาบีบ่าบอะไรกัน ไอ้คนผีทะเล
ประสาทหรือเปล่ามีอารมณ์ทางเพศตอนตีสอง ทำไมไม่โทรไปหาอามาแกล้งว้อยย
มันช่างน่าโมโหจริงๆ ระบายเวลาอันไม่พออย่าทำให้ราศีดาวกระเด็นมาแปดเปื้อน
ร่างกายฉันอีก

คอยดูนะ ถ้าโทรมาอีกล่ะก็ ฉันจะเปิดตำราคำดำจากเจ้าแม่ไผ่รุ่งเรือง
ระเบิดใส่มันให้หูแตกตายหายเหินไปเลย ฮี๊ย!

อารมณ์เสียวู้ย นอนต่อดีกว่า

ตอนเช้า...

ฮ้าวว~

เซ็งว้อย สรุปเมื่อคืนกินนอนต่อไม่ได้ พลิกไปพลิกมาอยู่นั้นแหละ ฮือๆ
ทำไมช่วงนี้ดวงไม่ค่อยดีเลยนะ นอกจากจะตงงานแล้วยังต้องมาเจอโทรศัพท์
ประหลาดๆ อีก นี่ยังดีที่พอมีเงินเก็บเหลืออยู่บ้าง แต่ก็ร่อยหรอแห้งขอด
เหลือกันกระแป๋ง เขาไปลงทุนขายส้มตำยังไม่พอเลย

กลุ่มนะคะกลุ่ม! ไม่น่าหาเรื่องแยกตัวออกมาอยู่หอพักคนเดียวเลยอะ
แถมยังปากดีทำพ่อแม่ดีกว่าถ้าสิ้นปีไม่มีเงินแสนกลับไปเป็นเครื่องยืนยันว่า
เขาตัวรอดได้ละก็ ฉันจะยอมกลับไปสืบทอดกิจการของวงศ์ตระกูล

เฮอะ! แล้วน้ำหน้าอย่างฉันเนี่ยจะให้ไปทำงานกับหนังสือพิมพ์กีฬา
สตาร์สปอร์ต ฝันไปเถอะ!!!

แต่จะทำไมยังไม่ได้ เงินแสนนะหรอ มันไม่ได้หาได้ง่ายๆ หรอกนะ ที่มีอยู่
ตอนนี้ก็เหลือแค่แสนชอกช้ำกับแสนระกำใจเท่านั้นแหละ จะเอาแสนไหนไปฝาก
พ่อแม่ดีล่ะ เฮ้อ~

ก็อกๆ

ใครมาเคาะประตูหว่า?

อ้อ! ส่งสัยคนส่งอาหารที่ฉันเพิ่งกดสั่งผ่านแอปฯ ไปเมื่อกั๊ละมั้ง ร้านนี้เป็น
ร้านใหม่เพิ่งเปิดเลยนะ เห็นคนรีวิวลง TikTok เมื่อก่อน เห็นคลิปแล้วน่ากินมาก
เลยต้องสั่งมากระแทกปากซะหน่อย เผื่อจะได้แสนอร่อยมาเป็นของแถม
อีกอย่าง

ฉันจัดเสิร์ฟให้เรียบร้อยนิดนึง (เพราะยังอยู่ในชุดนอน) หยิบเสื่อคลุม
ตัวยามาสวมทับแล้วเดินออกไปเปิดประตู

แอดดด~

"เออราเม็งมาส่งคร้าบบบ"

คนส่งราเม็งยื่นถุงให้ ฉันรีบเอื้อมมือไปรับ

"ขอบคุณคะ ทั้งหมดเท่าไรคะ"

"..."

ฮือตานั่นมองฉันอึ้งๆ แล้วไม่ยอมตอบอะไร ฉันจึงรีบก้มลงมองตัวเองว่า

มีอะไรผิดปกติแปลกออกมาจนกร่มผ้าหรือเปล่า พอตีริบจัดเลยไม่ทันได้
ส่งกระดาษเช็คดูก่อน

แต่ก็ไม่มีนี่นา...

"เท่าไรคะพี่"

ถามย้ำอีกครั้ง เผื่อเขาจะหุ้ไม่ค่อยดี

"มียาบี..."

"คะ?"

ชื่อนี้ก็แล้ว มาหลอกมาหลอนฉันจังเลย ยัยมียาบีมียาเบะนี่มัน
ใครกันพะ

"เอ่อ...คือ ผมไม่เอาเงินครับ ขอลายเซ็นแทนได้มั๊ย"

อยู่ดีๆ อีตาคนส่งราเม็งก็ยื่นใบเสร็จอะไรสักอย่างพร้อมกับปากกา
มาให้ฉันแล้วก้มหน้างุดๆ ทำหน้าเขินอายอย่างกับจะบอกรักฉันอย่างนั้นแหละ
ยิ่งทำให้งงซูเปอร์จงเข้าไปกันใหญ่

"ลายเซ็นอะไรหะคะ"

"ลายเซ็นเธอไง มียาบี"

"แต่ฉันไม่ใช่มียาบี"

"เซ็นให้หน่อยแล้วกัน นะๆ"

อะไรของเขาเนี่ย! เมาเส้นอุ้งหรือไงพะ อยู่ดีๆ มาขอลายเซ็นฉันผู้ซึ่งเป็น
บุคคลไม่สำคัญของโลก แต่เอาเถอะ เซ็นก็เซ็น ไม่ได้เสียหายสักหน่อย

'ขอบคุณสำหรับราเม็งค่ะ ^^

มียาบี'

เอากับเขาหน่อย...มียาบีก็มียาบี ถ้ามีวแต่ซักร้าอะไรเดี่ยวเส้นราเม็ง
ของฉันได้อัดขึ้นไปถึงผ้าเพดานแน่ๆ วุ่นวายกันจริงๆ เลี้ยยย

"ชะ...ขอบคุณมากครับ"

นายราเม็งรับกระดาษลายเซ็น (ปลอม) ของฉันไปด้วยมืออันสั่นเทา
ก่อนจะกระโดดโลดเต้นแล้วก็วิ่งหายลับไปชะอย่างนั้น

เออ ดีเว้ย! เซ็นแกรักเดียวก็ได้กินราเม็งฟรี คุ่มชะยิ่งกว่าคุ่ม อีๆ
ว่าแต่มียาบินี่มันไครกัน

2 AV

ฉันเทราเม็งใส่ถ้วยแล้วยกมาตั้งหน้าคอมฯ ก่อนจะเปิดเว็บกูเกิ้ลดอตคอม
เพื่อค้นหาในสิ่งที่อยากรู้ สุดท้ายฉันก็ตัดสินใจพิมพ์มันลงไป

มียาบินี่

จากนั้นก็กดปุ่มค้นหาทั่วทั้งเว็บ รอมันวิ่งแปล็บๆ ปลืบๆ เพื่อโหลดข้อมูล
ประมาณสามวินาที จากนั้นหน้าจอก็แสดงผลขึ้นมาพิบ

MThui! Picpost : มียาบินี่...Idol สาวสวยจากญี่ปุ่น

มียาบินี่ Idol เจแปนสาว เธอคือผู้หญิงที่เพียงแค่กระดิกนิ้ว ผู้ชาย
ก็มาสยบแทบเท้า

www.webboard.mthui.com244995-90k-หน้าที่ถูกเก็บไว้-หน้าที่
คล้ายกัน

มาแล้วจ้า เว็บเพจของมียาบินี่!!!

สาวซอตจากแดนปลาดิบ มีทั้งรูปและวิดีโอให้ดูจนจุใจ ใครเป็นแฟน
อย่าพลาด!!! เธอเป็นสาวแล้วนะ

www.miyabijung.com-67k-หน้าที่ถูกเก็บไว้-หน้าที่คล้ายกัน*

จากการกวาดสายตาดูคร่าวๆ แล้วท่าทางยัยมียาบินี่อะไรนี่จะเป็น
ดารานักร้องสาวสุดซอตเพราะมีรูปและผลงานจากหนังหลายเรื่อง มีถ่ายแบบ
ด้วยแะะ ท่าทางคงจะออกแนวเซ็กซี่ๆ ด้วยแหละเพราะดูจากคำบรรยายแล้ว
ซี๊ดไม่เบาเลย

* เว็บนี้เป็นเว็บที่สมมติขึ้นเพื่อใช้ในการแต่งนิยายเรื่องนี้เท่านั้น

เอวาะ ไหนๆ ก็ไหนๆ แล้ว เข้าไปดูเว็บเพจของยัยนี่ดีกว่า น่าจะช่วยอะไรได้บ้าง ฉันตัดสินใจคลิกเข้าไปที่ www.miyabijung.com เพื่อศึกษาชีวประวัติของยัยคนนี่ทันที

หืม? อะไรกันเนี่ย มันเป็นเว็บภาษาญี่ปุ่นอะ แปลไม่ค่อยจะออก แต่หน้าโฮมเพจมีภาพผู้หญิงวัยรุ่นคนหนึ่งแปะหราอยู่ เธอมีผมแกละสองข้าง ยิ้มสดใส ใส่ชุดบิกินียืนดูน้ำมะพร้าวอยู่ริมทะเล

ให้ตายเถอะ! นี่มันรูปตัดต่อของฉันหรือเปล่านะ...ซ็อก

ฉันพยายามตั้งสติ หายใจเข้าออกพุทโธนะโมตัสสะใหม่อีกครั้งแล้วพยายามเพ่งมองดีๆ เพื่อหาจุดจับผิด

อืม...ไม่ใช่แฮะ แม้มันจะคล้ายมาก ม้าก มากกกกกก ถึงมากๆๆๆๆ ก็ตาม

ยัยนี่หน้าเหมือนฉันเป๊ะ รูปร่างก็ใกล้เคียง (หนมน้มน้ใหญ่กว่าฉันนี่दनึ่งนิดหนึ่งจริงๆ นะ สาบานได้) ทรงผมก็คล้ายกันคือเป็นหน้าม้าซอยแหลมๆ บัดขวาปากนิด จมูกหน่อย ดวงตาลมโตสีน้ำตาลโกโก้ แก้มแดงระเรื่อเหมือนบมแดดแรงๆ ผิวขาวอมชมพูที่ขาวกว่าฉันเล็กน้อย ดูยังงี้ก็...

เหมือนฉันอย่างกับฝาแฝดเลยอะ!

ฉันรีบหยิบโทรศัพท์มาโทรหาแม่เพื่อถามว่าฉันมีพี่สาวฝาแฝดที่พลัดพรากจากกันตั้งแต่เด็กหรือเปล่า แม่โวยวายใหญ่หาว่าฉันถามอะไรไร้สาระ พอโทรถามพ่อก็ได้รับคำตอบเดียวกัน

ไอ้ มายก็อด!!! ฉันหน้าเหมือนดารารุ่นญี่ปุ่นจริงๆ เหรอเนี่ย

มิน่าละ เวลาเดินออกไปไหนมาไหนหนุ่มๆ มองตามกันเกรียวเลย เขาคงคิดว่าฉันเป็นมิยาบิจริงๆ นะแหละ ฮิๆ นี่ฉันน่ารักขนาดนี้เลยหรอ เวลาที่ยัยนี่เล่นหนังจะเป็นยังไงนะ อยากดูจัง เผื่อฉันจะได้สมัครเป็นดารงดาราภิกับเขาบ้าง บินไปญี่ปุ่นสวมรอยเป็นมิยาบิซะเลย ฮ่าๆ ฉันพอฟังภาษาญี่ปุ่นได้บ้างนะจากการชอบดูซีรีส์ แต่อ่านไม่ค่อยจะออกเนี่ยสิ ปัญหา >O<

เออ! จริงสิ อีตาเพซที่อยู่ห้องใกล้ๆ กันนี่เป็นแฟนพันธุ์แท้ดารารุ่นญี่ปุ่นนี่นา ลองไปขอคำปรึกษาจากอีตานั่นสักหน่อยดีกว่า เผื่อจะช่วยให้ฉันมีไอเดียหางานเด็ดๆ ทำได้

ฉันรีบอาบน้ำเปลี่ยนชุดเป็นเสื้อยืดกางเกงขาสั้นแล้ววิ่งไปเคาะห้องของเฟซ เพื่อนรักทันที

ก็อึกๆ

ไม่นานนักประตูก็เปิด เฟซโผล่หน้ามึนๆ ออกมา หัวเหอยุ่งเหยิงจนฉันรู้สึกผิด (สงสัยจะเพ็งตื่น)

"ว่าไง มีธุระอะไรถึงเสด็จมาถึงนี้ได้"

โอเค...ไม่รู้รู้สึกผิดละ

"ทำไมยะ จะมาที่นี่ต้องมีธุระด้วยหรือ"

"งั้นนอนต่อดีกว่า"

"เดี๋ยววู มีที่ได้อ่า" ฉันรีบจิ้งแขนเฟซไว้ก่อนที่เขาจะแถหน้ากลับไปนอน "แกรู้จักมียาบีมีย์"

เฟซเลิกคิ้วนิดนึงแล้วหัวเราะหึๆ

"รู้จักดี มีผู้ชายคนไหนไม่รู้จักมียาบีด้วยหรือ"

"ดังขนาดนั้นเลย?"

"อ้อ ก็พอสมควร"

"แล้วแกว่าฉันหน้าเหมือนมียาบีมีย์"

คราวนี้เฟซหัวเราะเสียงใสแล้วตอบว่าฉันเบาๆ

"จะบอกอะไรให้หะ ตอนที่ฉันเห็นแกครั้งแรก ฉันคิดว่าแกเป็นมียาบีที่บินมาพักร้อนที่เมืองไทยด้วยซ้ำ แต่พอเห็นแกพูดไทยชัดแจ้วถึงรู้ว่าไม่ใช่ เธอนี้จำไม่ได้หรือไง ครั้งแรกที่เจอกันฉันยังบอกเลยว่าแกหน้าเหมือนมียาบีมาก แต่แกก็บอกว่าไม่รู้จักแล้วก็ได้สนใจเรื่องนี้อีกนะ"

"อ๊ะ! จริงหรือ" ฉันพยายามหลับตานึกแล้วก็มีภาพหลุดไปป๊ิงๆ แวบขึ้นมา...จริงด้วย! ถึงว่าทำไมฉันๆ ชื่อนี้ เฟซเคยทักฉันแล้วนี่เอง แต่ตอนนั้นฉันคิดว่ามียาบีคือตัวการ์ตูนในอะนิเมะญี่ปุ่น ก็เลยไม่ได้สนใจนะ

"แล้วทำไมอยู่ดีๆ แกถึงสนใจเรื่องของมียาบีขึ้นมาล่ะ" เฟซขมวดคิ้วถาม

"ก็ช่วงนี้มีคนพูดถึงบ่อยนะ ฉันก็เลยอยากรู้จัก แกมีหนังที่มียาบีเล่นมัยละ เป็นซีรีส์ก็ได้"

คำขอของฉันเล่นเอาเฟซหน้าเหวอไปเลย เขาเงิบไปป๊อดใจก่อนจะถามย้ำ

"แกอยากดูจริงๆ เหรอ"

"จริงสิ ทำไมละ ไม่สนุกหรือไง"

"เอ่อ ก็...สนุกสิ สนุกมาก มันส์โคตร สุดยอดที่สุด"

"งั้นก็เอามาสิ หรือว่ามียาบีเล่นไม่เก่งแต่ใช้หน้าตาเป็นใบเบิกทาง หืม"

"อ่า ไม่หรอก เธอเก่งมาก ระดับ professional เลยแหละ ในบรรดานางเอก AV ไม่มีใครเจ๋งเท่ามียาบีอีกแล้ว"

14

"นางเอก AV? มันคืออะไรอะ"

เกิดมาไม่เคยได้ยินมาก่อนเลย AV ย่อมาจากอะไรก็ไมรู้ ยี่ห้อเครื่องสำอางหรือยาทาผิวอะไรเพื่อกนี้ละมั้ง

"ถ้าบอกแล้วแกอย่าตกใจนะ"

เพชทำท่าทางลึบๆ ล่อๆ คู่มือลับลมคมในแปลกๆ ทำอย่างกับประจำเดือนมาไม่ปกติแน่ะ

"อือ ไม่ตกใจหรอกน่า"

"AV ย่อมาจาก Adult Video หรือแปลเป็นภาษาไทยสั้นๆ ก็คือ...หนังโป๊ไงละ!!!"

3

พบปะคนดัง

กว่าจะพรั่งพร้อมที่ไว้วิญญาณกลับมาตายรังที่ห้องได้ก็แทบจะต้องคลานเข้ากันมาเลยทีเดียวนะ

เกิดมาสิบุญแท้ๆ หน้าเหมือนใครไม่เหมือน ดันไปเหมือนดาราทองหญิงเอกซ์เจอร์กันล่ะพี่น้อง ฮือๆ แล้วที่นี้ฉันจะเดินไปไหนมาไหนอย่างมั่นใจได้ยังไง เวลาใครมองมาเห็นฉัน เขาก็คงจะคิดว่าฉันคือมียาบีที่เปลื้องผ้าขยับร่างกายท่าทางแปลกๆ ไปมาอยู่ในหนังโป๊แน่ๆ คิดแล้วเศร้า ไม่อยากจะเดินออกไปพบปะประชาชนเลยจริงๆ

แต่ก็ต้องออก ToT

บ้าชะมัด! อยู่ดีๆ ประจำเดือนก็มา ไม่น่าไปนึกถึงมันเลย คิดถึงเลือด

เลือดก็มา แงๆ แถมผ้าอนามัยก็ดันหมดซะอีก นี่ถ้าอยู่บนเกาะเสม็ดนะ
ฉันคงยอมปั่นขึ้นต้นมะพร้าวสอยเอากาบมะพร้าวมารองเลือดแก้ขัดไปก่อน
แล้วเนี่ย

ณ ร้านอาซูจิมินิมาร์ท

ทรมานซะมัด! กว่าจะลากสังขารลงมาที่นี่ได้ ฉันต้องก้มหน้างดูๆ
แทบจะตัวดิ้นกินได้เดือนบนพื้นด้วยปากเปล่าได้อยู่แล้วนะ เรื่องมันเศร้า

ฉันรีบๆ โยกผ้าอนามัยยี่สิบกว่าท่อใส่ตะกร้า ซื้อมันไว้เยอะๆ ซะเลย ต่อไป
จะได้ไม่ต้องมาซื้ออีก เตียวฉันจะหางานจากอินเทอร์เน็ตทำจะได้ไม่ต้องออกมาเจอ
ผู้เจอคน กินชี้นอนอยู่แต่ในคอนโดฯ นั่นแหละ ถ้าจะตายก็น่าตายอยู่ในนั้น
ไปเลย ยอมเป็นคนที่ไม่มีความรู้ก็ดีกว่าให้คนอื่นรู้จักและเข้าใจว่าเรื่อนร่าง
ทุกอย่างที่ปรากฏในหนัง AV เหล่านั้นมันเป็นของฉัน!

ทำใจมาย้ายค่าที่โง่งงงง T_T

เฮ้! แล้วนั่นอะไรแวบๆ ทำไมอยู่ดีๆ ฉันไปขึ้นปกนิตยสารเล่มนั้นได้ละ

โอยอຍ...ไม่นะ! ยัยมียาบีทำแสบอีกแล้ว นอกจากจะเล่นหนังโป๊แล้วยัง
ลามมาขึ้นปกนิตยสารปลุกใจเสือป่าอีกเหวอ ใจร้านนี้ก็บ๊ายบอ เขามาวางขายหว่าระ
ตรงหิ้งหน้าร้าน แฉงเดียวกับการ์ตูนชายหัวล้านซะด้วย เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีของ
เยาวชนเอาซะเลยนะ ดูทำท่าทางเข้าสี เลื่อชั้นในก็ไม่ใส่ ยกมือขึ้นมาปิดสองเต้า
ก็ไม่มิด เห็นเนื้อขาวๆ วับๆ แวมๆ ไชว์เอาจิ๋ววะคือโป้ใจ! บิกินีก็ต่ำจนจะเห็น
ไปถึงไหนต่อไหนอยู่แล้ว ทรมานสายตาจริงๆ

ฉันจะไม่ยอมให้ใครได้เห็นภาพนี้เด็ดขาด...

ต้องเหมามันให้หมด!!!

ฉันกวาดนิตยสารที่มียัยมียาบีขึ้นปกลงไปใต้ตะกร้าประมาณสี่ห้าเล่ม
เล่มละเกือบๆ สองร้อยห้าสิบบาทนะ กินแกลบแน่ฉัน T^T แต่ก็เอาเถอะ
คิดซะว่าซื้อความอับอายไปทิ้งทะเลก็แล้วกัน ฮี๊ย!

เอาล่ะ! เรียบร้อยแล้ว ไปจ่ายเงินดีกว่า อีๆ

ฉันรีบหมุนตัวออกเพราะอยากไปจากที่นี่ให้เร็วที่สุดเลยไม่ทันได้ระวัง จึง
ชนเข้ากับผู้ชายที่เพิ่งเปิดประตูเดินเข้ามาอย่างจัง

โครม!!!

ตะกร้าที่ฉันเฝ้าทะนุถนอมมาอย่างดีคิดว่ากระจาย ส่วนตัวฉันโชคดีที่ไม่ล้ม เพราะเขาคอนนั้นคว้าตัวฉันไว้ได้ทัน ไม่อย่างนั้นหน้าฉันคงจมลงไปเ็นกองผ้าอนามัย พวกนั้นแน่ๆ อ๊ปปยศจริงเลย ไฮๆ

"ขอโทษครับ ไม่เป็นอะไรมากใช่ไหม"

เขาคอนนั้นก้มหน้าลงมาจนขีดทำให้ได้กลิ่นน้ำหอมแบบผู้ชายฟุ้งกระจาย อย่างร้ายกาจ เล่นเอาลิ้มความตกใจไปอย่างกะทันหันเลยทีเดียวทีเดียวเชียว

"ไม่เป็นไรค่ะ ฉันเองต่างหากที่ไม่ระวัง"

ฉันยิ้มหวานให้เขาแล้วถอยกลับมาตั้งตัวอย่างเร่งด่วน และจังหวะนั้นเองที่ทำให้มองเห็นหน้าเขาชัดๆ

เฮ้ยยยยย!!! นะ...นี่มันคิดส์ วงไซโค!!!

อะ...เขามาอยู่ที่นี้ได้ยังไงเนี่ย บ้านอยู่แถวนี้เหรอ ตายละ แอบตื่นตื่น ตระหนกตกใจอย่างแรง เขาเป็นถึงมือกีตาร์รูปหล่อของวงเจ็ร็อกชื่อดัง ระดับประเทศเชียวนะ ตัวจริงหล่อกว่าในทีวีตั้งเยอะ ผู้ชายบ้าอะไรหน้าใสกว่าฉันอีก นี่ขนาดไม่ได้โปิะแป้งอะไรเลยนะเนี่ย ดวงตาคมเข้ม คิ้วหนา ผมสีแดง ซอยไล่ระดับดูขงๆ อย่างเพียว นี่ขนาดแต่งตัวธรรมดาๆ ในชุดเสื้อกล้ามสีดำ ต่างหูรูปกางเขนสีดำ จี้ลายกีตาร์สีดำ แล้วก็กางเกงลายทหารสามส่วน แต่ก็ยังดูดีอย่างกับหลุดมาจากแม็กกาซีนไอดอลหนุ่มหล่อของญี่ปุ่นนะ เป็นนุญตา ชะมัด!

"อะนี่...ของเธอ"

อยู่ดีๆ เขาก็นั่งตะกร้าที่ฉันทำคว่ำไว้ส่งมาให้ แถมยังเก็บของที่หล่นกระจาย ใสคืนกลับมาให้อีก ฉันผลอดตกตะลึงแป็บเดียวเองนะ นี่เขาก็มลงไปเก็บตั้งแต่เมื่อไหร่เนี่ย

แต่ว่าเฮ้ย!!! เมื่อกี้ของในตะกร้านี้มันมี...

ผ้าอนามัยเป็นโหลๆ!!!

หนังสือโปิอีกหลายเล่ม!!!

หมัดกัน...ประสพการณ์เจอคนดังครั้งแรกของข้านนน T^T พอฉัน รีบตะกร้ามาอย่างงงๆ คิดส์ก็ทำท่าจะผละไป

"เดี๋ยวก่อน" ฉันทรีบเรียกเขาไว้ก่อนที่จะถูกเข้าใจผิดมากไปกว่านี้
"หือ?"

"คือว่า...ผู้หญิงในหนังสือนั่นนะไม่ใช่ฉันนะ"

คิดส์เล็กคิ้วคิ้วหนึ่งก่อนจะอมยิ้ม

"รู้ंना ฉันทคงไม่คิดว่ามียาบีจะมาเดินช้อปปิ้งอยู่แถวนี้หรอกนะ"

"นายรู้จัก...มียาบีด้วยหรอ"

คราวนี้คิดส์ทำสีหน้าชะงักไปพลงหัวเราะแก๊กแก๊

"ฮะๆ มีผู้ชายคนไหนบ้างไม่รู้จักมียาบี ฉันทก็รู้มาจากเพื่อนๆ นั่นแหละ"

เพื่อนๆ ที่ว่าต้องเป็นอีตัจฉีซมีเบสจอมเพลย์บอยนั่นแหละ"

"อ่า...งั้นก็ขอบคุณมากนะคะที่เอื้อ...ช่วยเก็บ...ของให้"

ของที่ไม่น่าจะช่วยเก็บเลยยย TOT

"ไม่เป็นไร"

คิดส์ยกคิ้วแล้วก็หันหลังกลับไปก่อนจะพูดตามมาอีกประโยค

"ไม่ต้องคิดมากหรอก ถึงเธอจะหน้าเหมือนมียาบี แต่เธอก็ไม่ใช่มียาบี

อยู่ดี!"

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<https://bit.ly/3jLDs91>